

HAUR ETA GAZTETXOEN LITERATUR LEHIAKETA 1999

Lezoko udal liburutegiak urtero antolatu ohi duen lehiaketak uzta ederra eman zuen iaz, olerkien kopuruari begiratzuz gero norbaitek bestelakorik pentsa badezake ere. Aukeran olerki gutxi, bai, baina guztiak maila onekoak, luze gabe ikusiko duzuenaz. Ipuinak, aldiz, erruz, eta, tartean, oso lan txukunak. Guztira 162 idazlan aurkeztu ziren: 3 olerki (6-8 urte/1. 9-11 urte/1. 12-14 urte/1) eta 159 ipuin (6-8 urte/70. 9-11 urte/83. 12-14 urte/6).

Ondoren, irabazleen zerrenda ipini dugu, eta, jarraian, saritutako lanak.

"VI. JON GARBIZU OLERKI SARIAK" (1999)

- (6-8 urte) Iraitz Ugalde Pikabea: "*Urte berriari*".
- (9-11 urte) Garazi Ugalde Pikabea: "*Ametsetan*".
- (12-14 urte) Luzia Aranburu De Lacal: "*Izarrez izar*".

"VI. LOPE ISASTIKOA IPUIN SARIAK" (1999)

- (6-8 urte) Melanie Schroers Gezala: "*Amaia eta lore magikoa*".
- (9-11 urte) Unai Arteaga Taberna: "*Neskamearen diarioa*".
- (12-14 urte) Maddalen Dorronsoro Amiano: "*Martera goaz*".

URTE BERRIARI

Urte berri zatoz
zure zai egon naiz,
zabaldu zure ateak
eta bertan sartuko naiz,
gauza zaharrak atzean utzi
eta berrien bila joango naiz.

Ongi etorri, urte berri,
gauza onak ekarri.

1999ko azaroaren 12a

IRAITZ UGALDE PIKABEA • 8 URTE

AMETSETAN

Hemen nago bakardadean
nire etxola ederrean
loak hartu nau bat-batean
gelako ohe gainean.

Amets ederrak egin ditut
lo nengoen bitartean
esnatu egin naiz halako batean
maindire zuri artean.

Nork tapatu nau
ametsetan ari nintzenean?
Ama izan ote da,
egunero bezala,
muxu ematera etorri denean?
Edo agian aita izan da,
goizaldero bezala
lanerakoan agurtu nauenean?

Enara bat bezala
galduta nenbilen noraezean
zeru hodeitsu eta ilunean
eguzki izpi bat ikusi dut aurrean
hori jarraitu eta sartu naiz
kabi goxo eta epelean.

Nork estali dizkik, nork, ametsak
lotan nengoenean?

1999ko azaroaren 13an

GARAZI UGALDE PIKABEA • 11 URTE

IZARREZ IZAR

Izarrez izar
saltoka nabil
gauero zurekin.

Egunez berriz
tximiniaren alboan
epeltasunaren ondoan.

Gauetz ametsetan
ikusten zaitut,
egunez nire pentsamendu
barruan zaitut.

LUZIA ARANBURU DE LACAL • 12 URTE

AMAIA ETA LORE MAGIKOA

Behin batean bazen Amaia izeneko neska bat. Hamaika urte zituen. Egun batean Amaiak zelaira joatea pentsatu zuen eta zelaira abiatu zen. Amaia nekatuta sentitu zen eta eseri egin zen.

Bapatean:

- Ai, ai, ai! -entzun zuen. Amaia korrika altxatu zen eta esan zuen:

- Zein izan da?

Orduan lore batek erantzun zion:

- Ni, lorea! Zapaldu egin nauzu!

Amaia, hori entzuterakoan, harriturik gelditu zen. Ezin zuen sinetsi ikusten zuena. Orduan, loreari baimena eskatuta, etxera eraman zuen. Baina Amaiak ez zekien lorea sorginduta zegoenik. Eta ohera sartu zen lorearekin.

Bitartean norbait enteratu zen Amaiak lore hori etxean zeukala, eta gauean lapurrak Amaiaren etxera sartu ziren lorea lapurtzeko. Baina lorea magikoa zen, eta magiarekin etxetik kanpora bota zituen. Hurrengo goizean loreak kontatu zion Amaiari gertatutakoa:

- Lapurrak zure etxera sartu dira, eta nik bota egin ditut hemendik.

Orduan Amaiak musu bat eman eta lorea printze bihurtu zen. Printzeak esan zion Amaiari:

- Nahi al duzu nerekin ezkondu?

Amaiak baietz esan, eta ezkondu egin ziren. Eta zoriontsu bizi izan ziren.

MELANIE SCHROERS GEZALA • 8 URTE

NESKAMEAREN DIARIOA

Martina Arruti, 1994ko urtarrilak 1.

Diario maitea:

Azkenean lortu dut lan bat. Harrixutarren etxean nago, neskame modura. Ez da bereziki nik nahi nuen lana, baina langabezia dela eta, konformatu beharra daukat. Nire nagusiarekin oso gustora nago. 35 urte ditu, altua eta argala da, eta horretaz aparte, oso guapoa da. Alaba bat dauka, 15 urtekoa eta oso atsegina da. Lanik ez daukagunean elkarrekin edozertaz hitzegiten dugu, ahizpak bagina bezala. Beraien etxean jan, eta batzuetan lo ere egiten dut. Nagusiari esker, orain dela gutxi, hilabete bat edo, hil zen nere amaren tristurak arintzen zaizkit. Jakingo duzun bezala, jende askok ez du begi honez hartzen nire lanbidea. Nire ama ere, neskamea zen, eta esaera hori ekartzen dit gogora, berak esaten zuena, jende horrek:

"JENDILAJEEN ESANAK
BETI GEZURRAK".

Berria naiz Oñatin, lehen Oiartzungoa nintzen. Han ez dago jendilajerik, baina Oñatin, behar baino gehiago. Behin, bat hurbildu eta esan zidan:

- Aizu neskaxa, ez zaitut hemendik inoiz ikusi, berria al zara?

- Bai, hemen berria naiz. Lehen Oiartzungoa nintzen baina orain Harritzutarren etxean nago.

- Zer, Harritzutarraren neskalaguna al zara?

- Ez, neskamea.

Orduan, tonoa jeitsita esan zuen:

- A, neskamea...

- Bai! Eta oso harro nago nire lanbidez.

Berak jendilaje guztiari kontatu, eta handik aurrera mesprezuz begiratzen naute. Hala ere, ez diot kasu egingo horrelako jendilajeari, ze beraiek lotsatu behar dute beraien buruaz.

Martina Arruti

UNAI ARTEAGA TABERNA • 11 URTE

MARTERA GOAZ

Bazen behin Lezo izeneko herri bat, 3000. urtean oso kutsatua zegoena. Lezo, 2000. urterarte oso polita zen, baina handik aurrera poliki-poliki kutsatzen hasi zen. Lehen ur gardena zena, zikin bihurtu zen. Mendi berdeak, zaborrez beteak zeuden, eta gero eta fabrika gehiago jartzen ari ziren, eta bertako jendeak ezin zuen ezer egin. Parke garbiak zikin zeuden eta umeez dagoeneko ez zuten hara joan nahi. Alkateak ere ez zekien zer egin arazo honen aurrean.

Egun batean, alkatea arazoa konpondu nahian zebilenean, beste herri batera bizitzera joatea bururatu zitzaion. Herriko geografoak beste herri apropos bat bilatzen hasi ziren. Bilatu eta bilatu, eta orduan konturatu ziren planeta guztia kutsatua zegoela! Orduan, herriko neska bati Martera joatea bururatu zitzaion. Baina noski, lehenik untzia prestatu behar zuten, nortzuk joango ziren aukeratu... Azkenean, alkatea, arkitekto bat, martzianoen hizkera zekien bat, arkeologo bat, astronauta bat, astrologo bat eta zientifiko bat izan ziren aukeratuak. Untzia egiteko berriz, NASAko lau untzigitelak etorri ziren, eta untzia aste betean egin zuten.

Idea bururatu eta hiru hilabeteetara, egun handia iritsi zen. Denak oso goiz jeiki ziren dena ondo atera zedin. Goizeko 10:00etan Lezoko kanpoaldeko lautada batean espaziountzia Marterantz bota zuten. Bidaia luzean, denetik gertatu zitzairen. Bat zora-biatu egin zen, beste bati etxean maletak ahaztu zitzaizkion, eta horrelako xelegekaria asko eduki zituzten bidaian. Okerrena, Martera iristear zeudela, meteorito bat erori zitzairen, eta espaziountzian zulo bat egin zuen. Zorionez, zuloa azkar konpondu zuten. Martera iritsi zirenean espaziountzitik jeitsi ziren, baina ez zuten inor ikusi. Norbait bilatzen hasi, eta txori arrosak, unxi horiak, behi moreak... ikusi zituzten, baina atentzioa gehien deitu zien gauza, mendiak berde-berdeak eta ura garden-gardena zegoe-la izan zen. Gauza berriak bilatzen jarraitzen zuten bitartean, martziano talde bat hurbildu zitzairen. Beraien hizkera zekien lezoarrak, beraien arazoak kontatu zizkien, eta Marteko alkatea errukitu egin zen. Festa bat antolatu zuten ospatzeko, eta bukaeran akordio bat sinatu zuten.

Handik bi asteetara, Lezon gelditzen zen jende guztiak maletak egin, eta nahiz eta beraien Lezo maitea uzteak pena eman, Martera joan ziren. Hangoekin primeran moldatzen ziren. Festak antolatzen zituzten, lehiaketak ere bai... Eskolara haur guztiak batera joaten ziren, helduak ere lan elkarrekin egiten zuten, parkeetan arratsaldero jende pila bat biltzen zen...

Handik aurrera denak oso zoriontsu bizi ziren, baina denak zeukatzen bihotzean beraien betiko Lezo.

MADDALEN DORRONSORO AMIANO • 12 URTE